کسب و کار

کارآفرینی با روحیه طراحی

برایان چسکی، هم‌بنیان‌گذار و مدیر «ایربی‌ان‌بی»، یک مدیرعامل معمولی نیست و رفتارش بیشتر شبیه یک طراح است. نگاه او به مسائل، از زاویه‌ای جدیدا‌ست و همین باعث می‌شود ایده‌های غیرمعمول و گاهی رادیکال روی میز بیاورد. دوستان و همکارانش می‌گویند او در لحظات بحرانی، نوعی انرژی خستگی‌ناپذیر دارد.

او هنگام مواجهه با مشکلات و بحران‌ها، مثل مدیرعامل یک شرکت بزرگ بین‌المللی عمل نمی‌کند بلکه مثل صاحب یک کارگاه کوچک عمل می‌کند بلافاصله تخمها وارد عمل می‌شود. همه چیز را خودش از نزدیک بررسی می‌کند به جزئیات دقت می‌کند و برای حل مشکل آستین بالا می‌زند این، فلسفه مدیریت اوست که نقش را حالت بیانگذار گذاشته‌اند. چسکی معتقد است مدیرعامل یک شرکت بزرگ بودن، لازم نیست زجرآور باشد. چسکی به مشکلات از زاویه یک طراح نگاه می‌کند. او به یاد می‌آورد اولین چیزی که در کودکی تلاش کرد طراحی کند یک شهر آمریکایی بود او می‌گوید: «وقتی ۷ ساله بود سعی کردم شهر سنت لوئیس را دوباره طراحی کنم» او که فرزند دو مددکار اجتماعی بود در نیسکونسین بزرگ متولد شد. یکی از سرگرمی‌هایش این بود که کشف‌های کتابی یا تجهیزات هاکی‌اش را دستکاری کند.

به مرور که بزرگتر شد، قبل از کریسمس از والتوال می‌خواست برایش اسباب‌بازی‌های بدطراحی‌شده بیاورد تا خودش آنها را اصلاح کند. وقتی ۱۱ ساله بود از همسایه‌ها می‌پرسید که آیا مایلند او طراحی تراس پشتی خانه‌شان را تغییر دهد یا نه. خودش با خنده می‌گوید: «البته هیچ‌کس حرفم را جدی نمی‌گرفت» در نوجوانی، پدرش را راضی کرد که سهام شرکت دیزنی را بخرد تا بتواند گزارش‌های سالانه شرکت را بخواند و طراحی‌های معماری پارک‌های تفریحی دیزنی را مرور کند.

بعد از فارغ‌التحصیلی از مدرسه طراحی «رود آیلند» به عنوان طراح صنعتی در لس آنجلس مشغول به کار شد. با الهام از والت دیزنی که نزدیک به صد سال پیش، رسک کرده و راهی هالیوود شده بود، چسکی نیز به سان فرانسیسکو رفت و با دوست دوران دانشگاهش، «جو گیبیا» هم‌خانه شد. آن روزها به سختی می‌توانستند کرایه خانه بدهند تا این که در ۳۲ سپتامبر ۲۰۰۷، گیبیا ایمیلی به او فرستاد، همراه با پلنی برای این که «کمی پول توجیبی درببیاورند»

قرار بود یک کنفرانس طراحی در شهر برگزار شود. چسکی و گیبیا خبرتر شدند که کلی طراح بی‌پول مثل خودشان در کنفرانس شرکت خواهند کرد و احتمالا دنبال جایی برای ماندن هستند. به همین خاطر، سه تشک بادی خریدند و به اولین مهمان‌های خود خوش‌آمد گفتند. چسکی هنوز رسید آن خرید را نگه داشته. برایش یادآور بهترین ۵۵ دلاری است که تا به حال خرج کرده. طولی نکشید که چسکی، گیبیا و «تیتن بلیکارچیک»، شرکتی به اسم Airbed & Breakfast (به معنای تشک بادی و صبحانه و الهام‌گرفته از خدماتی که در بسیاری از هتل‌ها و مسافرخانه‌ها رایج است)، تاسیس کردند.

کرونا و رفتن تا آستانه فروپاشی

حالا ماستان شکل‌گیری ایربی‌ان‌بی را همه می‌دانند: رویایی افسانه‌ای از سیلیکون‌ولی استارت‌آپی که از سه تشک بادی بصبحانه‌ها دادا فروش در کمتر از ۱۰ سال رسید. اما در اواخر سال ۲۰۱۹، بحرانی جهانی پدیدار شد در عرض چند هفته، نزدیک بود همه چیز نابود شود. در نخستین روزهای همه‌گیری کووید چسکی مجبور شد نزدیک به دو هزار نفر از کارکنانش، یعنی حدود ۵۲درصد نیروها را تعدیل کند. او در آن دوران، تصمیم‌هایی گرفت که به معنای واقعی کلمه سرنوشت شرکت را رقم زدند و تنگی شرکت، به آنها بستگی داشت. این بحران و عدم قطعیت آن سال، تاثیر عمیقی بر چسکی گذاشت و نگاه او به آینده و نحوه اداره شرکتش را برای همیشه تغییر داد.

او می‌گوید: «فرصت مثل وقتیست که تجربه نزدیک به مرگ داری. خوشحتانه من هیچوقت چنین تجربه‌ای نداشتم اما فکر کنم وقتی آن را تجربه می‌کنی، احتمالا همه زندگی‌ات را در فقیلت می‌بینی. در کسری از ثانیه و به تمفیقت ذهنی می‌رسی.» او تصمیم گرفت شرکت را به روش خودش اداره کند یعنی دیگر کارها را صرفا به این دلیل که «باید انجام شوند» انجام ندهد. مثل رسیدگی به ایمیل‌ها و می‌گوید: «قبل از کرونا از این کار بیشتر از همه بدم می‌آمد» به نظرش، ایمیل‌ها خیلی ناکارآمد و بی‌فایده بودند و باید این یک بخش دیگر زندگی بود که نیاز به «طراحی نبود» او داشت. او در دوران کرونا یاد گرفت بیشتر با دیگران ارتباط بگیرد و بیشتر از پیام و تماس تلفنی استفاده کند. حالا دیگر به ندرت از ایمیل استفاده می‌کند. چسکی مثل خیلی از مدیران، هر روز برای ورزش کردن زمان می‌گذارد ولی برخلاف سایر مدیران عامل، به جای صبح زود، از ۸ تا ۹:۳۰ شب ورزش می‌کند. سپس به کار ادامه می‌دهد. او می‌گوید: «اگر مجرد نبودم، احتمالا قضیه فرق می‌کرد اما فعلا که مجردم برای من این سبک زندگی لذت می‌برم» او که اهل شبزنده‌داری است، می‌گوید خلاقیتش از ساعت ۱۰ شب تا حدود ۲:۳۰ نیمه شب به اوج می‌رسد. سپس در همین حول و حوش، به رختخواب می‌رود. هیچ جلسه‌ای را برای قبل از ساعت ۱۰ صبح برنامه‌ریزی نمی‌کند.

نجات غول هوش مصنوعی

سال ۲۰۲۳، وقتی به مناسبت عید شکرگزاری، آن هم یک هفته زودتر از موعد در جمع خانواده بود از طریق یک گروه آنلاین خبرش شد که «سم آلتمن»، از مدیرعامل OpenAI اخراج شد.

او هر کاری داشت را کنار گذاشت تا به یکی از نزدیکترین دوستانش کمک کند دوباره به شرکت برگردد. این تلاش، نتیجه‌بخش بود. یک هفته بعد، آلتمن یک یادداشت تشکر با این مضمون برایش فرستاد: «خدا را نمی‌دانم همه کارهایی که کردی، چه بودند اما مطمئنم بدون کمک تو شرکت را از دست می‌دادیم» این تعول ناگهانی در OpenAI، نهایتا تبدیل به لقطه مطلی در تاریخ ایربی‌ان‌بی نیز شد. درست پس از آن ماجرا، چسکی تنها در خانه شب شکرگزاری را می‌گذراند. او می‌گوید: «کلی انرژی سرکوب‌شده داشتم. لباسم را بار کردم و یک متن تقریبا ۱۰ هزار کلمه‌ای درباره مسیر آینده ایربی‌ان‌بی نوشتم.» اگر فایل پرشور و هیجان، نقشه راه گسترش شرکت شد تقشه‌ای که فعالیت ایربی‌ان‌بی را از خانه‌ها فراتر برده و وارد حوزه خدمات و تجربه‌ها و ۹ بخش دیگر می‌شد. در حال حاضر، قسمت خدمات و تجربه‌ها عملیاتی شده‌اند و قرار است طی چند سال آینده از ۹ بخش دیگر رونمایی شود.

همگام با تقاضای مردم

چسکی بیش از آنکه تصمیم به بازنویسی اپلیکیشن و بازسازی کل شرکت بگیرد، باید اینجا بررسی می‌کرد که آیا این کارها ارزشش را دارند یا نه؟ او می‌گوید: ایده‌های خوبش را بیش از ایده‌های دیگران، زیر ذره‌بین می‌برد تا مطمئن شود که تحت‌تاثیر توهمات خودش نبوده باشند. وقتی ایده‌ای به نخش می‌رسد، از خود می‌پرسد: «آیا این واقعا چیزیست که مردم می‌خواهند؟» چسکی از همان روز اول که درباره کامیونیتو استخدام شد و تیشرتی دریافت کرد که روی آن نوشته بود «چیزی خلق کن که مردم بخواهندش»، هر بار ایده‌ای می‌شنود همین سول را از خود می‌پرسد و معتقد است بسیاری از مردم از جمله گردشگران و محلی‌ها، خواهان خدمات ایربی‌ان‌بی هستند و به همین علت، این شرکت می‌تواند از یک کسب و کار اجاره کوتاه‌مدت فراتر برود.

سری در میان سرهای بزرگ

در نخستین روز عرضه عمومی سهام ایربی‌ان‌بی، ارزش شرکت از مجموع ارزش شرکت‌های ماریوت، هیلتون و هایت (غول‌های هتلداری) فراتر رفت. این حال، آمارها نشان می‌دهد که مسافرها هنوز هم هتل‌ها را به ایربی‌ان‌بی ترجیح می‌دهند. اما چسکی به عنوان مدیرعامل یک شرکت بین‌المللی که مثل سایر هتلبانان، محافظ شخصی دارد و باید نکات امنیتی را در نظر بگیرد، خودش همیشه در سفرها خانه‌های انتخابی در ایربی‌ان‌بی را انتخاب می‌کند نه هتل‌های لوکس. راه‌گذر در مواقعی که باید در کنفرانس‌های مهم شرکت کند و وقتی اپلیکیشن ایربی‌ان‌بی را باز کرد تا لیست خانه‌های محبوبش را نشان‌دهد، چشمانش از هیجان بزل می‌زد.

چسکی به افتخاراتی در سنت بارنس اداره کرد که زمانی به میخائیل بارشنیکوف، بازیگر معارج، تعلق داشته و برای او بسیار خاطره‌انگیز بوده؛ خانه‌ای که در سال ۲۰۱۱ در اولین بار با هزینه‌های سنگین (از ایربی‌ان‌بی) اجاره کرد تا برای خانواده‌اش، خاطره یک سفر خاص را رقم بزند. به عبارت دیگر، او هر زمانی که توان مالی پیدا می‌کرد باز هم بیشترین و تجملاتی‌ترین خرج‌هایش، یک راست به جیب شرکتش می‌رفت. او در پایان می‌گوید «از نفر برای ایربی‌ان‌بی خرج کردم که اگر جای دیگری بود، خجالت می‌کشیدم»

نویسنده: Ben Cohen
مترجم: مریم رادخانی
منبع: Wall Street Journal

غافلگیری شیرین؛ هفتاد و پنج سفیر کوچک آب در بوستان وحدت

سیام شهریور ۱۴۰۴ را با یک غافلگیری شیرین در بوستانی کنار فرهنگسرای وحدت گذراندیم. قرار بود برای ۳۰ کودک و نوجوان آماده باشیم، میز و صندلی‌ها و بسته‌های آموزشی را هم بر همان عدد تنظیم کرده بودیم.

اما وقتی رسیدیم، صحنه‌ای پیش رویمان بود که باورش سخت بود؛ ۷۵ کودک و نوجوان، با پدر و مادرها و خانواده‌هایشان، آمده بودند تا در پویش خلق قطره‌ها کنار ما باشند. شوک شیرین آن لحظه اهمیت برنامه‌ریزی قبلی قابل پیش‌بینی نبود.

میان آن همه شلوغی و سر و صدای کودکان، کفاشدایی پهن شده بود و مادرنگی‌هایی که هر کدام قصه‌ای از آب را روی صفحه‌ها می‌نگاشتند. همان‌جا در دل کارگاه نقاشی، نشست آموزشی کوتاهی هم برپا کردیم؛ گفت‌وگوهایی ساده اما پر از مفهوم مشارکت و فرهنگسازی وقتی بچه‌ها از داشته‌هایشان درباره آب حرف می‌زدند حیرت می‌کردیم. بعضی‌شان می‌دانستند که برای تصفیه هر متر مکعب آب شرب، چه هزینه سنگینی صرف می‌شود. می‌دانستند که متابع آب شیرین در جهان چه‌قدر محدود است و قدر قطره‌ای از آن را هم باید بدانند.

در میانه برنامه، یکی از بچه‌ها شعری درباره آب خواند و دیگری خطاب به مسئولان از هدر رفت آب در کشاورزی و لوله‌های فرسوده گفت.

این همه آگاهی و جسارت در مطالبه‌گری از کودکی، امیدی بود که قلب همه ما را روشن‌تر کرد. قرار شد ما بزرگترها کنارشان باشیم؛ صرفه‌جویی در خانه‌ها و میان دوستان را جدی بگیریم، همان قدر که از مسئولان انتظار داریم برای آب‌رسانی و مدیریت متابع قدم بردارند. درست است که تابستان سخت ۱۴۰۴ را پشت سر گذاشته‌ایم اما پایان گرما به معنای فراموش کردن قولی که داده‌ایم نیست. کمبود متابع آبی، فصلی نیست باید هر روز به یاد داشته باشیم که قطره‌ها امانت هستند و فردای این سرزمین، تشنه همین امروز ماست.

آخر برنامه، بچه‌ها به سراغ دیوار رفتند؛ جایی که گرافیست تیم پویش طرحی با موضوع آب کشیده بود. هر تنیده شد، نقشی که روی دیوار نشست. خاطره‌های شد برای دل‌های کوچکشان تا هر بار که از کنار آن می‌گذرند به یاد بیاورند که آب کم است و حفظش مسئولیت مشترک همه ما است.

جایزه‌ها را که گرفتند و عکس یادگاری‌ها که تمت شد قول دادند. سفیران آب در خانه و محله‌هایشان باشند. قولی که کودکانه اما بزرگ عهدی که اگر پایش بایستند، آینده‌ای روشن‌تر در انتظار ما خواهد بود.

پویش نجات قطره‌ها به همت شرکت آب منطقه‌ای البرز، پایگاه خبری هزار و یک شهر و شرکت رنگ نیپون با هدف فرهنگسازی صرفه‌جویی در مصرف آب به مواد کمک می‌کند در برابر گرما مقاومت کنند و آب را دفع کنند، می‌شود.

به نقل از مدیکال اکسپرس، نتایج این مطالعات که روی دفعه هزاران مادر باردار، جنین و کودک را ارزیابی کردند، این سموم را با طیف گسترده‌ای از مشکلات سلامتی بلندمدت از جمله بیماری‌های قلبی، چاقی، ناباروری و آسم مرتبط دانستند.

دکتر لئوناردو ترانساند، نویسنده‌ی اصلی این مطالعه و متخصص اطفال، می‌گوید: یافته‌های ما به نقش پلاستیک در ریشه‌های اولیه‌ی بسیاری از بیماری‌های مزمن اشاره دارد که تا نوجوانی و بزرگسالی ادامه می‌یابند.

دکتر ترانساند، استاد اطفال در دانشکده پزشکی گراسمن دانشگاه نیویورک، افزود: اگر می‌خواهیم بچه‌ها سالم بمانند و عمر طولانی‌تری داشته باشند، باید در مورد محدود کردن استفاده از این مواد جدی باشیم.

ترانساند، که استاد دپارتمان سلامت جمعیت نیز هست، خاطرنشان می‌کند که این مواد شیمیایی در طیف وسیعی از اقلام، مانند بسته‌بندی مواد غذایی، لوازم آرایشی و رسیدهای کاغذی یافت می‌شوند. کارشناسان دریافته‌اند که با استفاده از پلاستیک، گرم شدن یا انجام عملیات شیمیایی، میکروپلاستیک‌ها و نانوذرات آزاد شده و بلعیده می‌شوند.

مواد شیمیایی مورد استفاده در مواد پلاستیکی باعث ایجاد پاسخ ایمنی بیش فعال (التهاب) در سراسر بافت‌های بدن و همچنین اختلال در عملکرد هورمون‌هایی می‌شوند که بر بسیاری از فرآیندهای بدن تأثیر می‌گذارند. همچنین اعتقاد بر این است که این مواد بر رشد مغز تأثیر می‌گذارند و مطالعات متعددی، قرار گرفتن در معرض این مواد در اوایل زندگی را با کاهش ضریب هوشی و مشکلات عصبی-رشدی مانند اوتیسم و اختلال بیش فعالی کم‌بود توجه مرتبط می‌دانند.

این بررسی همچنین راهکارهایی را برای کاهش استفاده از پلاستیک و کمک به حفظ سلامت انسان بررسی کرد.

ترانساند، که به عنوان مدیر بخش اطفال محیطی دانشکده پزشکی گراسمن دانشگاه نیویورک و مرکز بررسی خطرات محیطی بهداشت لانگون دانشگاه نیویورک فعالیت می‌کند، گفت: گام‌های ساده و ایمنی وجود دارد که والدین می‌توانند برای محدود کردن قرار گرفتن فرزندانشان در معرض پلاستیک بدون صرف هزینه گزاف برداریم.

او می‌گوید جایگزینی ظروف پلاستیکی با شیشه یا استیل ضد زنگ و اجتناب از قرار دادن ظروف پلاستیکی در مایکروویو و نشستن ظروف پلاستیکی در ماشین ظرفشویی، مفید بوده است.

ترانساند اضافه می‌کند که با ارائه راهنمایی‌های واضح، ارائه دهندگان مراقبت‌های بهداشتی می‌توانند والدین را قادر سازند تا در مورد محصولاتی که استفاده می‌کنند، تصمیمات آگاهانه‌ای بگیرند و آنها را به سمت گزینه‌های ایمن‌تر هدایت کنند. او همچنین پیشنهاد می‌کند که پزشکان با مدارس و سازمان‌های اجتماعی همکاری کنند تا نسل‌های جوان‌تر را در مورد خطرات سلامتی ناشی از قرار گرفتن در معرض پلاستیک آگاه کنند.

در سطح سیاست‌گذاری، محققان خواستار اقدامات نظارتی سخت‌گیرانه‌تری برای کاهش استفاده از اقلام پلاستیکی غیرضروری به ویژه در جوامع کم‌درآمد با نابرابری‌های عمیق در سلامت هستند.

اگرچه ارزش اقتصادی صنعت پلاستیک معمولا به عنوان مانعی برای تصویب مقررات مطرح می‌شود، اما هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی ناشی از مواجهه با آن بسیار زیاد است و تخمین‌های تحقیقاتی او تنها در ایالات متحده به حدود ۲۵۰ میلیارد دلار در سال می‌رسد.

علیرغم خطرات سلامتی، پلاستیک می‌تواند نقش اساسی در پزشکی کودکان داشته باشد، مانند استفاده از آن در دستگاه‌های تنفس مصنوعی و لوله‌های تغذیه برای نوزادان نارس و مسکن‌هایی که به جلوگیری از شیوع عفونت کمک می‌کنند. محققان می‌گویند، این یافته‌ها نیاز به این ماده را در مراقبت‌های بهداشتی به چالش نمی‌کشد، بلکه خطرات استفاده غیرضروری از آن را در جاهای دیگر برجسته می‌کند.

محیط زیست

دانشمندان خواستار اقدام فوری برای کاهش مواجهه کودکان با پلاستیک شدند

کارشناسان مرکز سلامت لانگون دانشگاه نیویورک گزارش می‌دهند که قرار گرفتن در معرض مواد شیمیایی مورد استفاده در ساخت وسایل پلاستیکی خانگی در دوران کودکی، خطرات سلامتی فزاینده‌ای را ایجاد می‌کند که می‌تواند تا بزرگسالی ادامه یابد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا: دانشمندان دهه‌ها شواهد را بیان می‌کنند که نشان می‌دهد مواد‌ی که اغلب به کالاهای صنعتی و خانگی اضافه می‌شوند، ممکن است در بیماری و ناتوانی نقش داشته باشند، به ویژه هنگامی که در اوایل زندگی با آنها مواجه شوید. این بررسی بر سه دسته از مواد شیمیایی تمرکز دارد که شامل فتالات‌ها که برای انعطاف‌پذیر کردن پلاستیک استفاده می‌شوند، بیسفنول‌ها که باعث سفتی می‌شوند، و مواد پرفلوئوروالکیل (PFAS) که به مواد کمک می‌کنند در برابر گرما مقاومت کنند و آب را دفع کنند، می‌شود.

به نقل از مدیکال اکسپرس، نتایج این مطالعات که روی دفعه هزاران مادر باردار، جنین و کودک را ارزیابی کردند، این سموم را با طیف گسترده‌ای از مشکلات سلامتی بلندمدت از جمله بیماری‌های قلبی، چاقی، ناباروری و آسم مرتبط دانستند.

دکتر لئوناردو ترانساند، نویسنده‌ی اصلی این مطالعه و متخصص اطفال، می‌گوید: یافته‌های ما به نقش پلاستیک در ریشه‌های اولیه‌ی بسیاری از بیماری‌های مزمن اشاره دارد که تا نوجوانی و بزرگسالی ادامه می‌یابند.

دکتر ترانساند، استاد اطفال در دانشکده پزشکی گراسمن دانشگاه نیویورک، افزود: اگر می‌خواهیم بچه‌ها سالم بمانند و عمر طولانی‌تری داشته باشند، باید در مورد محدود کردن استفاده از این مواد جدی باشیم.

ترانساند، که استاد دپارتمان سلامت جمعیت نیز هست، خاطرنشان می‌کند که این مواد شیمیایی در طیف وسیعی از اقلام، مانند بسته‌بندی مواد غذایی، لوازم آرایشی و رسیدهای کاغذی یافت می‌شوند. کارشناسان دریافته‌اند که با استفاده از پلاستیک، گرم شدن یا انجام عملیات شیمیایی، میکروپلاستیک‌ها و نانوذرات آزاد شده و بلعیده می‌شوند.

مواد شیمیایی مورد استفاده در مواد پلاستیکی باعث ایجاد پاسخ ایمنی بیش فعال (التهاب) در سراسر بافت‌های بدن و همچنین اختلال در عملکرد هورمون‌هایی می‌شوند که بر بسیاری از فرآیندهای بدن تأثیر می‌گذارند. همچنین اعتقاد بر این است که این مواد بر رشد مغز تأثیر می‌گذارند و مطالعات متعددی، قرار گرفتن در معرض این مواد در اوایل زندگی را با کاهش ضریب هوشی و مشکلات عصبی-رشدی مانند اوتیسم و اختلال بیش فعالی کم‌بود توجه مرتبط می‌دانند.

این بررسی همچنین راهکارهایی را برای کاهش استفاده از پلاستیک و کمک به حفظ سلامت انسان بررسی کرد.

ترانساند، که به عنوان مدیر بخش اطفال محیطی دانشکده پزشکی گراسمن دانشگاه نیویورک و مرکز بررسی خطرات محیطی بهداشت لانگون دانشگاه نیویورک فعالیت می‌کند، گفت: گام‌های ساده و ایمنی وجود دارد که والدین می‌توانند برای محدود کردن قرار گرفتن فرزندانشان در معرض پلاستیک بدون صرف هزینه گزاف برداریم.

او می‌گوید جایگزینی ظروف پلاستیکی با شیشه یا استیل ضد زنگ و اجتناب از قرار دادن ظروف پلاستیکی در مایکروویو و نشستن ظروف پلاستیکی در ماشین ظرفشویی، مفید بوده است.

ترانساند اضافه می‌کند که با ارائه راهنمایی‌های واضح، ارائه دهندگان مراقبت‌های بهداشتی می‌توانند والدین را قادر سازند تا در مورد محصولاتی که استفاده می‌کنند، تصمیمات آگاهانه‌ای بگیرند و آنها را به سمت گزینه‌های ایمن‌تر هدایت کنند. او همچنین پیشنهاد می‌کند که پزشکان با مدارس و سازمان‌های اجتماعی همکاری کنند تا نسل‌های جوان‌تر را در مورد خطرات سلامتی ناشی از قرار گرفتن در معرض پلاستیک آگاه کنند.

در سطح سیاست‌گذاری، محققان خواستار اقدامات نظارتی سخت‌گیرانه‌تری برای کاهش استفاده از اقلام پلاستیکی غیرضروری به ویژه در جوامع کم‌درآمد با نابرابری‌های عمیق در سلامت هستند.

اگرچه ارزش اقتصادی صنعت پلاستیک معمولا به عنوان مانعی برای تصویب مقررات مطرح می‌شود، اما هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی ناشی از مواجهه با آن بسیار زیاد است و تخمین‌های تحقیقاتی او تنها در ایالات متحده به حدود ۲۵۰ میلیارد دلار در سال می‌رسد.

علیرغم خطرات سلامتی، پلاستیک می‌تواند نقش اساسی در پزشکی کودکان داشته باشد، مانند استفاده از آن در دستگاه‌های تنفس مصنوعی و لوله‌های تغذیه برای نوزادان نارس و مسکن‌هایی که به جلوگیری از شیوع عفونت کمک می‌کنند. محققان می‌گویند، این یافته‌ها نیاز به این ماده را در مراقبت‌های بهداشتی به چالش نمی‌کشد، بلکه خطرات استفاده غیرضروری از آن را در جاهای دیگر برجسته می‌کند.

بلوار "ذکریا" در منطقه۲ کرج بازگشایی شد

بلوار ذکریا در منطقه ۲ شهرداری کرج، پس از اجرای پروژه بهسازی و نوسازی، با حضور مدیر این منطقه بازگشایی و آماده بهره‌برداری شد.

به گزارش پیام آشنا، آرش یگانی اظهار کرد: بلوار ذکریا در این منطقه پس از اجرا و تکمیل عملیات عمرانی گسترده، به‌طور رسمی بازگشایی شد. این پروژه با هدف بهسازی معبر، افزایش ایمنی تردد و کاهش مشکلات ترافیکی انجام شده است تا رفاه بیشتری برای شهروندان فراهم آورد.

یگانی گفت: عملیات اجرایی در این بلوار شامل مراحل مختلفی از جمله نقشه‌برداری، تخریب، بتن و جدول‌های فرسوده، بتن‌ریزی مجدد، اجرای بتن قلوه، نصب علائم ترافیکی و ایمنی، پخش آسفالت و همچنین رنگ‌آمیزی جداول بوده است. علاوه بر این، حوزه خدمات شهری منطقه ۲ با انجام پاکسازی اساسی معبر، به ارتقای پاکیزگی و زیبایی این مسیر کمک شایانی کرده است.

مدیر منطقه ۲ شهرداری کرج با اشاره به اهمیت این پروژه، تأکید کرد: این اقدامات بخشی از برنامه‌های مدون شهرداری برای توسعه و بهبود زیرساخت‌های عمرانی و ارتقای کیفیت زندگی شهروندان است.

وی افزود: بازگشایی این بلوار نه تنها سهولت تردد ساکنان منطقه را به همراه خواهد داشت، بلکه به کاهش حجم ترافیک و افزایش ایمنی عابران و رانندگان کمک می‌کند.

به گفته این مسئول، شهروندان از این پس می‌توانند از امکانات جدید و بهبودیافته این معبر اصلی بهره‌مند شوند. این پروژه نشان‌دهنده عزم شهرداری کرج برای نوسازی و بهینه‌سازی معابر شهری و ارایه خدمات بهتر به شهروندان است.

روز جهانی محک شهرداران

«روز بدون خودرو» در ۱۵۰۰ شهر اروپایی، آمریکایی و آسیایی به خاطر ۸ مزیت برای شهروندان اجرامی‌شود؛ شرط طلایی برگزاری «اراده سیاسی» شهرداران است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد: امروز شهروندان دست‌کم ۱۵۰۰ شهر جهان «زندگی مستقل از خودروی شخصی» را تجربه می‌کنند. ۵ سال پیش، با تصویب بخش محیط‌زیست اتحادیه اروپا، ۲۲ سپتامبر به عنوان «روز بدون خودرو» معرفی شد. شهروندان در این روز از بلیت «اراده سیاسی» برای انتقال خیابان‌ها از سواره‌ها به پیاده‌ها محک می‌خورند. تهران غایب این رویداد بزرگ است.

روز جهانی «بدون خودرو» امروز ۲۵ ماه شد و شهرداران جهان در این روز، عملکرد خود را در تحویل شهر از خودروها به شهروندان و تردد مستقل از خودروی شخصی محک می‌زنند. در حالی که ۱۵۰۰ شهر از بیش از ۵۰ کشور جهان، این روز را روی خودروها بسته و معابر خودرویی را به شهروندان می‌دهند، تهران، غایب بزرگ رویداد ۲۲ سپتامبر طی این مدت ۲۵ سال بوده که مرساله در چالش ترافیکی عمیق‌تر و گسترده‌تر فرو می‌رود و عمده برنامه‌های شهری بر «خودرو محوری» متمرکز است.

روز بدون خودرو در اروپا در ۲۲ سپتامبر سال ۲۰۰۰ توسط مارگوت والستروم، کمیسر وقت محیط‌زیست اتحادیه اروپا آغاز شد و خیلی زود به رویدادی یک هفته‌ای تبدیل شد. این روز در سال ۲۰۰۲ که برای اولین بار اعلام شد با موفقیت روبه‌رو شد، زمانی که ۳۲۰ دولت محلی از ۱۲۷ کشور در آن شرکت کردند. در هفته دوم به ۷۲۳ شهر در ۲۱ کشور اروپایی افزایش یافت و امروزه به ۱۵۰۰ شهر در سراسر جهان رسیده است که حدود ۱۰۰ میلیون نفر در این رویداد جهانی شرکت می‌کنند.

در اواخر دهه ۱۹۵۰، یکشنبه‌های بدون خودرو در هلند و بلژیک آغاز شد. از آن زمان، اقدامات پراکنده بدون خودرو توسط سازمان‌های مختلف در شهرها و کشورهای مختلف سازماندهی شده است. در اکتبر ۱۹۹۴، ایریک برنتون، در یک سخنرانی کلیدی در یک کنفرانس بین‌المللی در تولدو (اسپانیا)، فراخوانی ساختارمند برای کاهش وابستگی به خودروها صادر کرد. سپس، یک روز ملی بدون خودرو به صورت آزمایشی در چند شهر در ایسلند، بریتانیا و فرانسه برگزار شد. در اواخر دهه ۱۹۹۰، کمپین بدون خودرو به سایر شهرهای اروپایی نیز گسترش یافت. اولین روز ملی بدون خودرو در بریتانیا در سال ۱۹۹۷ برگزار شد و سال بعد کمپین «شهر بدون ماشین من» در فرانسه برگزار شد. روز بدون خودرو به عنوان یک ابتکار مدنی در شهر لاروشل فرانسه در سال ۱۹۹۷ آغاز شد. سال بعد، این رویداد در بسیاری از شهرها و شهرستان‌های فرانسه و ایتالیا در ۲۲ سپتامبر، که عمدتا توسط دولت‌های محلی ترتیب داده شده بود، برگزار شد.

هدف ساده بود: افزایش آگاهی عمومی برای حمایت از حفاظت از محیط زیست و تشویق مردم به امتحان کردن روش‌های جایگزین. حمل‌ونقل برای کاهش فشارهای ناشی از افزایش ترافیک موتوری. امروزه بحث‌ها در مورد «بدون خودرو» کردن فضای شهری برای دوچرخه‌سواران و عابران پیاده به میز سیاستگذاری بسیاری از شهرها بازگشته است که با بحران دیگری - کووید-۱۹ - آغاز شد. شهرهایی مانند میلان، پاریس و بروکسل که به عنوان یک اقدام فاصله‌گذاری اجتماعی سالم در طول همه‌گیری دیده می‌شدند، تصمیم گرفتند چشم‌اندازِ شهری خود را تغییر دهند و آن را برای دوچرخه‌سواران متمرکز کنند. فقط در بروکسل، استفاده از دوچرخه ۴۰ درصد افزایش یافت. احتمالا به دلیل ۴۰ کیلومتر خطوط دوچرخه تازه ساخته شده اکتوبر، پس از همه‌گیری، تغییر فضا از خودروها به سمت سفرهای فعال همچنان در حال پیشرفت است.

برای مقامات محلی و برنامه‌ریزان شهری در سراسر جهان، این روز فرصتی برای بازاندیشی در فضاهای عمومی و ترویج شکل جایگزین حمل‌ونقل است. برای مثال، شهر لندن تصمیم گرفته است که این رویداد را با فعال کردن خیابان‌های بازی به مدت ۳روز در پایتخت، بستن جاده‌های مسکونی به روی ترافیک وسایل نقلیه و ایجاد فضاهای امن برای تعامل مردم جشن بگیرد. تعداد قابل توجهی از کشورهای آمریکای لاتین نیز به روز جهانی بدون خودرو پیوسته‌اند. از جمله شهرهایی که در این اقدام موفق شرکت کرده‌اند می‌توان به دستاورد‌هایی مانند سن جاستو در آرژانتین، ساراتلهاناو سائوپائولو در برزیل، ایدیبیتنسیا و یتالون در شیلی، تیواکا در کلمبیا، اورانفوئو در کاستاریکا، آمباتو در اکوادور، کوماس در پرو و آهومر در مکزیک اشاره کرد. این شهرها با سازماندهی مجموعه‌ای از فعالیت‌های خلاقانه با مشارکت شهروندان خود و ترویج اشکال جایگزین حمل‌ونقل، تعهد خود را به پایداری نشان دادند.

روز جهانی بدون خودرو یک رویداد سالانه است که توسط ۱۰۰ میلیون نفر در هر فاز به جشن گرفته می‌شود و توسط اتحادیه اروپا سازمان ملل متحد، دولت کاتالونیا و رهبران ۱۵۰۰ شهر در سراسر جهان حمایت می‌شود. در این روز، رویدادها و انجمن‌های خیابانی، مشکلات فراوان ناشی از وابستگی به خودروهای شخصی را جمله آلودگی هوا، گرمایش جهانی، استرس و مسائل ایمنی را برجسته می‌کنند. این امر به حقوق عابران پیاده و دوچرخه‌سواران، نیاز به حمل‌ونقل عمومی بیشتر و بهتر تاکید می‌کند و به مردم کمک می‌کند تا جامعه محلی خود را خارج از محدوده وسیله نقلیه خود دوباره کشف کنند.

تخمین زده می‌شود که ۲.۳ میلیارد دوسیله نقلیه موتوری ثبت شده در سطح جهان وجود دارد. عددی که انتظار می‌رود در سال‌های آینده افزایش یابد و تا سال ۲۰۴۰ دوبرابر شود. با این حال، در سال ۲۰۱۹، فروش جهانی وسایل نقلیه موتوری در مجموع ۱.۴ میلیون دستگاه بود که نسبت به ۵۵ میلیون دستگاه فروخته شده در سال ۲۰۱۸ کاهش یافته و کمترین میزان از سال ۲۰۱۱ است. در سال ۲۰۱۹، تخمین زده می‌شود که ۹۰ درصد از جمعیت شهری جهان در مناطقی زندگی می‌کردند که غلظت متوسط ذرات ریز (PM۲.۵) از دستورالعمل‌های کیفیت هوای سازمان بهداشت جهانی فراتر رفته بود. آلودگی هوای متحرک، از حمل‌ونقل (TRAP) می‌تواند تا ۳ درصد از غلظت‌های ریز ۱۰ میکرون و ۶۶ درصد از غلظت‌های ۲.۵ میکرون را در شهرهای اروپایی تشکیل دهد. با این حال، خودروهای سواری تنها بخشی از تصویر هستند. شهرهای بزرگ و کوچک امروزی مسیرهای زنجیره‌های تامین و تحویل‌های تجاری هستند. اکثر آنها از ون‌ها و کامیون‌هایی استفاده می‌کنند که برای هوا، آب و سلامت انسان بدتر هستند.

این روز، مجموعه‌ای از رویدادها است که در آن، منطقه خاصی از شهر بر روی خودروهای سواری بسته شده و برای ارائه برنامه‌هایی برای رهگذران استفاده می‌شود و خیابان‌ها به فضاهایی اجتماعی تبدیل می‌شوند. این اقدامات باعث می‌شود تا افراد بیشتری را به فکر کردن درباره اینکه ترجیح می‌دهند در چه نوع شهرهایی زندگی کنند، تشویق کنند. یکی از اهداف، بدانعمدت این رویداد، متقاعد کردن افرادی است که از اتومبیل استفاده می‌کنند تا به روش‌های جایگزین و پایدار سفر روی آورند. با افزایش آگاهی عمومی در مورد آلودگی هوا، انتشار گازهای گلخانه‌ای از وسایل نقلیه، مناطق بدون ترافیک در شهرها به طور فزاینده‌ای محبوب می‌شوند. در روز بدون خودرو، معمولا خیابان‌ها و کوچه‌های پر از ترافیک به مکان‌هایی برای تفریح و بازی تبدیل می‌شوند. زیرا شهروندان به دنبال فضاهایی هستند که این رویدادها را فعال کردن خیابان‌های بازی به مدت ۳ روز در پایتخت، بستن جاده‌های مسکونی به روی ترافیک وسایل نقلی